

maneres: l'ovari en substància, en polç o *ovarina* i en líquid. El primer s'obté picant els ovaris frescos (1) en troços molt petits, fent amb ells *bols* de 10 grams i cubrint-los d'una capa d'hòstia. La dosi és d'un a dos *bols* diaris.

L'ovarina s'obté assecant els ovaris a la temperatura ordinària de l'animal a que pertanyen, resultant així una polç que no sofreix cap modificació i que s pot donar en caixets o bé en pastilles, pindoles, etc., pera la confecció de les quals s'hi ajunta alguna substància, essent la dosi de 1 a 2 centígrams per dia, podent-se arribar, encara que no és convenient, a donar-ne un gram per dia.

La tercera forma d'administració és l'anomenat líquid ovaric, o extracte glicerinat, conservat en frasquets de 3 a 5 centígrams de cabuda, que s trenquen en el moment de donar l'injecció. Aquestes acostumen a practicar-se en els costats del ventre, i tenen l'inconvenient del gran dolor que desperten, sobre tot a la primera vegada, i de produir noduls que tarden dos, tres o més dies a desaparèixer. En cambi l'absorpció n'és molt ràpida.

La primera forma d'administració, o siga l'ovari *ad natura*, si bé té l'avantatge de no fer sofrir a l'ovari cap alteració, té, en cambi, l'inconvenient d'esser molt difícil fer-lo pendre, per lo que repugna a les malaltes; i com que per altra part sos resultats no són superiors als que s'obtenen amb el líquid ovaric i am l'ovarina, d'aquí que és més prudent servir-se d'aquestes dues últimes formes.

Com am tots els remeis, l'èxit no sempre s'obté, per bé que s'apliqui. Al costat de casos en que fa meravelles sen registren d'altres en que res alcança. Més, essent aquells positius, convé aplicar-lo am tot esmero i perseverància, puix poc ens ha d'agrair la dòna que l'operació hagi sigut brillant i vençuts els contratemps, sí la deixem presa de tortures físiques i morals que al fi l'agoten.

---

(1) S'escullen pera això, com pera totes les formes, els ovaris d'ovella, de vaca i de vedella.